

Η Α. Μ. Ο ΝΑΣΡ ΕΔ-ΔΙΝ ΣΑΧΗΣ ΤΗΣ ΠΕΡΣΙΑΣ

Τὸ δεύτερον ἡδη περιηγούμενος τὴν Εύρωπην ὁ Μονάρχης σύτος, τοῦ ὅποίου δημοσιεύμενον τὴν εἰκόνα, ἐφελκύει μεγάλως τὴν προσοχὴν τῶν πολλῶν καὶ μυρίων ὀποιαῖς τιμῶν παρὰ τοῖς αὐλαῖς ἃς ἐπισκέπτεται. Ἡ Α. Μ. ὁ Νασρ Εδ-Δ', καίτοι ἡγούμενος λαοῦ σχεδὸν ἡμιβαρόρρου, δύναται νὰ καταλάβῃ ἐπίζηλον θέσιν μεταξὺ τῶν ἄλλων ἡγεμόνων διὰ τὰ ἀποικία πλεονεκτήματα δρ' ὧν κοσμεῖται. Θεραπεύων τὰ γράμματα μετὰ πολλοῦ ἔγχου εὐθύγητην ποιημάτων διὸ τὸ φευδόνεμον Χαχάν μεταφρασθείσαν ἐκ τῆς Περσικῆς εἰς διαφόρους εὐρωπαϊκὲς γλώσσας. Δέν ἔγχομεν τὸ εὐτύχημα νὰ ἀναγνωσθεί τὰ ποιήματα ταῦτα, ἀλλ' ἐὰν πιστεύσωμεν ρῶσσον τινὰ κρητικὸν γράφοντα εἰς τὴν «Νέβοστι» ἡ Μουσατοῦ Πέρσου μονάρχου δὲν ἔξερχεται τοῦ κοινοῦ κόκλου. Ἐκτὸς δημως τῶν ποιημάτων τούτων ἐθτιμοσθείσεις καὶ ἡμερολόγια τῶν περιηγήσεών του καὶ γεωγραφικὰς μελέτας περὶ τοῦ Κράτους του. Ἐνεκατῶν τελευταίων τούτων μελετῶν του ἐγένετο ἐσχάτως ἐν Ρωσίᾳ μέλος τῆς Ἀκαδημίας. Δάπηδης ἔνθερμος τοῦ καλοῦ τρέφει ἀπειρονθαυμασμὸν πρὸς τὰς ἀρχαιότητάς μας, χάριν τῶν ὅποιων οδδῶλως παράδοξον νὰ τὸν ἔχωμεν μετά τινα χρόνον ἐν μέσῳ μηδῶν. Πνευματώδης ὅσον ὄλιγοι ἐκ τῶν ὑπηκόων του αἰσθάνεται ιδιαιτέραν στοργὴν πρὸς τὰ λογοπαίγνια, ὥν ποιεῖται ἀφειδῆ χρῆσιν. Ἀναγκωρῶν ἐκ τοῦ περσικοῦ Κράτους, λέγεται, διὰ παρέλαση μεθ' ἑαυτοῦ δίκαια καὶ ἔξιβοτικά περιέχοντα παράσημα. Ἡ σπατάλη τὴν ὅποιαν κάμνει περὶ τὴν ἀπονομὴν μαρτυρεῖ, διὰ τὸ πρᾶγμα δὲν φύλεται ὄλοτελῶς ἀπίθανον.

Η ΚΡΗΤΗ

Τοῦ κάκου βάνεις σκάνταλα, μωρὴ τουρά Εύρωπη,
Το' οἱ Τούρτσοι χωρατεύουσε μὲ κρητικὰ λιοντάρα...
Σέρε το, πᾶντα τοῦ κακοῦ τσαὶ οἱ διτσοί σου κόποι,
Τσαὶ η Τουρτσιά σου θὰ τὸ βρῆ ἀπὸ τὰ Μποντσουνάρρα!...

*

Διάλε νὰ πάρῃ τὴν ύψην Σαλισθονῆ τσαὶ Στλήμα,
τσαὶ καθενοῦ στσυλόφραγκον ποῦ μπατίει στὴν ἀράδα...
Οσω χρυπάει τὴ Κρήτη μας τοῦτη θάλασσας τὸ τσῦμα,
δὲν ξεχωρίζεται δεβλὶ μὴ Κρήτη ἀφ' τὴν Ελλάδα!...

Σφακιανός.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ζῷμεν εἰς ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὅποιαν δῆλοι μαντεύουσι η θέλουν νὰ μαντεύουσιν τὶ θὰ γίνη. Ὁ Bobida ἔγραψε τὶ θὰ γινη τὸν εἰκοστὸν αἰώνα, ὁ κ. Καλαποθάκης, μετριοφρονέστερος τοῦ εὐφαντάστου Γαλλου συγγραφέως, μόλις μετὰ ἑκατὸν ἔτη ἡδυνήθη νὰ προμαντεύσῃ τὶ θὰ γίνη. Τί σκληρὰ δημως η τύχη! Εύρεθη εἰς τὴν συνοικίαν τῆς Πλάκας καὶ η μάντις κυρά Κατάγκω, τῆς ὅποιας η μάντικὴ δύναμις εἶνε μικροτέρα καὶ τῆς τοῦ κ. Καλαποθάκη, διότι αὐτὴ μόλις δύναται νὰ προείπῃ περὶ μελλόντων

τεινῶν συνοικεσίων η ἀλλης τινὸς εύτυχίας. Καὶ ἐν τούτοις τὴν γυναῖκα αὐτὴν τὴν συνέλαβεν η Ἀστυνομία.

**

Τὰ ἐν Κρήτῃ δεινοῦνται, η δὲ Ἀντιπολίτευσις νομίζει κατάλληλον τὴν εὐκαιρίαν νὰ δεινώσῃ καὶ τὴν θέσιν τῆς Κυβερνήσεως, ἀναγκάζουσα ταύτην νὰ ἐγκολπωθῇ τὸ σύστημα τῆς ρυμουλκήσεως. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δημως δὲν φαίνεται νὰ συμμερίζεται τὸ σύστημα τοῦ προκατόχου του, καὶ δταν ἡρωτήθη, τι τὸν ἐδιδαξεις ν' ἀποκηρύττῃ τὴν ρυμουλκησιν, ἀπεκρίθη ως η ἀλώπηξ τοῦ μύθου:

— Ἡ τοῦ ὄνου συμφορά!

**

Δὲν ἀντέχομεν, καὶ σᾶς ζητοῦμεν ως χάριν νὰ μᾶς ἐπιτρέψητε, ὅπως φαντασθῶμεν καὶ ἡμεῖς τι θὰ ἐγίνετο μὲ τὴν Κρητικὴν ἐπανάστασιν, ἐὰν ἡτο πρωθυπουργὸς ὁ κ. Δηλιγιάννης. Ἀμέσως θὰ συνεκαλοῦντο δέκα ἡλικίαι εἰς ἐπιστράτευσιν· δῆλοι οἱ ἐπιστρατοι θὰ διήρχονται κατωθευτοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκ τοῦ παραθύρου τοῦ ὅποιου θὰ προσεφώνει ὁ κ. Θεόδωρος· ὁ κ. Γενναδίος, ἐὰν δὲν μετέβαινεν εἰς τὴν Εύρωπην μὲ εἰδικὴν ἀποστολήν, θὰ ἔμεφωνε πεντήκοντα λόγους· ὁ κ. Δούνης θὰ ἔγραψεν εἰς τὸν «Χρόνον» του, διὰ πρέπει τέλος πάντων νὰ κηρυχθῇ ὁ πόλεμος· θὰ συνιστάτο ὁ Ἐθνικὸς Δεσμὸς καὶ... θὰ παρηγέται η Κυβέρνησις.

**

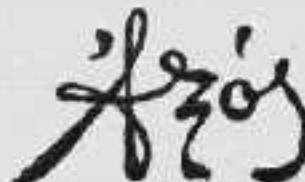
Ο κατὰ τῶν κριτῶν τῆς Δ' 'Ολυμπιακῆς 'Εκθέσεως ἀγῶνων ἔξακολουθεῖ, κατὰ περίεγον δὲ σύμπτωσιν δῆλοι εἶνε σύμφωνοι, διὰ οἱ κύριοι αὐτοὶ κριταὶ ἐδείχθησαν μὲ χωρὶς κρίσιν. Ο ἀγαπητὸς κ. Φιλοποίην Παρασκευατίδης δικαίως ἔξηγριώθη καὶ ἔλουσε μερικοὺς κριτάς, οἵτινες εἰς τὴν ἀληθῆ ωρίαν ἀμαζήχη τοῦ Σιδηρο-Αθηνῶν - Πειραιῶς ἀπένειμον μόνον ἐπαίνον δηλ. τὴν ἔξισταν μὲ ὄλιγον τραχαρά τὸν ὅποιον ἔστειλχε ἀπὸ τὴν Θεσσαλίαν. Ἀλλὰ αὐτοὶ οἱ κριταὶ δὲν τ' ἀκοῦν αὐτά, διότι ἔχουν, φαίνεται, «τραχανᾶς ἀπλωμένος».

**

— Ηκούσθη μετὰ τὸ τέλος τῆς Λειτάς:

— Πῶς σοῦ ἐφάνη η...

— Καὶ ὁ ποιητὴς καὶ τὸ δράμα καὶ η ἐκτέλεσις δῆλα ἔλειπλα.

ΜΑΤΑΙΟΤΗΣ ΜΑΤΑΙΟΤΗΤΩΝ...

Ποῦ εἰν' τὸ Γολγοθᾶ σου, πάτερ Σύρου;
ποῦ εἰν' οἱ κεραυνοί σου, κύρο Κολιάτσε;
ποῦ εἰν' τὰ χωρατά σου, ὡ Κυθήρου!...
στ' αὐγά σου Ἀργολίδος καὶ σὺ κάτσε...

***

Μαδηστε δσω θέτε τὰ μαλλιά σας,
χτυπάτε δσω θέλετε τὰ στήθια...
Μὰ κάλλιο νὰ κυταῖτε τὴ δουλειά σας,
τὸ ζήτημα τελείωσε στ' ἀλήθεια! !

Φθκ.